

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 242/06-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. októbra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť Š. K., B. a A. K., B., zastúpenej opatrovníčkou A. D., B., právne zastúpených advokátom JUDr. J. M., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 40/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 40/01 p o r u š i l základné právo Š. K. a A. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Š. K. a A. K. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie každému v sume po 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je im Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia Š. K. a A. K. v sume 9 392 Sk (slovom deväťtisícristodevät'desiatdva slovenských korún) na účet ustanoveného advokáta JUDr. J. M.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 9 392 Sk (slovom deväťtisícristodevät'desiatdva slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 16. augusta 2006 č. k. I. ÚS 242/06-18 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Š. K. (ďalej len „sťažovateľ“) a A. K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej opatrovníčkou A. D., B. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 40/01.

Ústavný súd predmetným uznesením zároveň ustanovil sťažovateľom za právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom advokáta JUDr. J. M., K.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sa žalobou podanou okresnému súdu 12. marca 2001 domáhali vrátenia darov a určenia neplatnosti kúpnej zmluvy proti žalovanému P. K., B. (ďalej len „žalovaný“). Podľa sťažovateľov okresný súd koná v ich veci s prietahmi, čím sa predlžuje stav ich právnej neistoty a oddiaľuje právoplatné skončenie sporu.

Sťažovatelia ďalej uviedli, že „(...) v čase podania žaloby mali dôvodnú obavu že zomrú, preto veľa krát žiadali súd o ich výsluch, aby bol zabezpečený dôkaz ich výpoveďou pred súdom.

K výsluchu navrhovateľa Š. K. došlo až po 2 rokoch, dňa 24. 06. 2003!

Keďže súd rok nekonal navrhovateľka A. K. bola po podaní žaloby o viac ako rok zbavená spôsobilosti na právne úkony – preto vypočutá nebola.

Veľká psychická záťaž z prietáhov súdu spôsobuje zvlášť navrhovateľovi poškodzovanie zdravia.

Okresnému súdu sme písali mnohé žiadosti, prosby, urgencie, telefonáty – všetko márne.

Dňa 21. 09. 2004 bol vo veci vyneseny rozsudok, v zákonnej lehote sme proti nemu podali odvolanie – avšak do dnešného dňa nie je spisový materiál postúpený Krajskému súdu, je nevybavený na Okresnom súde Bratislava 3.

Od podania žaloby 12. 03. 2001 uplynulo takmer 5 rokov. Päťročná lehota na proces iba v I. stupňovom konaní je veľmi dlhá.

Navrhovatelia oznamujú Ústavnému súdu Slovenskej republiky, že upúšťajú od ústneho pojednávania v označenej veci“.

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľov Š. K. a A. K. na prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prietáhov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava 3 sp. zn. 9 C 40/01 bolo porušené.

Prikazuje sa, aby Okresný súd Bratislava 3 vo veci sp. zn. 9 C 40/01 konal.

Súd priznáva sťažovateľom podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadosťučinenie vo výške 100 000,-Sk.

Súd priznáva odmenu a náhradu hotových výdavkov právnenému zástupcovi sťažovateľa JUDr. J. M., v K. v zmysle ust. § 11 ods. 2 vyhl. 655/04 Z. z. “.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda JUDr. T. M. listom č. Spr. 3712/2006 zo 4. septembra 2006 a právny zástupca sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 25. septembra 2006.

2.1. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol, že: *„Ku skutkovým okolnostiam uvádzaným v sťažnosti sťažovateľa nemám vecné pripomienky.*

Netrvám na ústnom prerokovaní veci.“

2.2. Právny zástupca sťažovateľov vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol, že: *„Zo stanoviska Okresného súdu Bratislava III zo dňa 4. 9. 2006 vo vyššie označenej právnej veci vyplýva, že súd nemá vecné pripomienky k sťažnosti sťažovateľov. Teda súd si je vedomý ťažkej traumy sťažovateľov vzhľadom na ich vek a zdravotný stav a predsa vo veci nekoná tak, aby rozhodol. Lehota od podania žaloby je neprimerane dlhá. Oprávnenosť podanej sťažnosti je tým preukázaná.*

Vo vyššie označenej veci oznamujem, že súhlasím (...) s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Zo sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 40/01:

- 12. marec 2001 – sťažovatelia sa žalobou podanou okresnému súdu domáhali od žalovaného vrátenia darov (nehnutelností) a vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy a súčasne žiadali o vydanie predbežného opatrenia, ktorým by sa žalovanému uložil zákaz scudziť nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom napadnutých darovacích zmlúv a kúpnej zmluvy;
- 11. apríl 2001 – okresný súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku, na predloženie aktuálneho listu vlastníctva ohľadom sporných nehnuteľností (LV 4642) a na predloženie splnomocnenia na ich zastupovanie pred okresným súdom. Súčasne okresný súd vyzval príslušný katastrálny úrad na zaslanie LV 4642;
- 19. apríl 2001 – sťažovatelia zaplatili súdny poplatok za žalobu, predložili okresným súdom požadované listiny a žiadali nariadenie pojednávania vo veci;
- 23. apríl 2001 – okresný súd vydal predbežné opatrenie, ktorým žalovanému zakázal scudziť nehnuteľnosti zapísané na LV 4642, ktoré boli predmetom žaloby, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci;
- 3. máj 2001 – žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu o predbežnom opatrení;
- 15. máj 2001 – odvolanie žalovaného bolo doručené splnomocnenému zástupcovi sťažovateľov za účelom zaujatia stanoviska;
- 21. máj 2001 – splnomocnený zástupca sťažovateľov nahliadol do spisu a prevzal si prílohy k odvolaniu;
- 22. máj 2001 – okresnému súdu bolo doručené stanovisko sťažovateľov k odvolaniu;
- 11. jún 2001 – spis bol zaslaný Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na konanie o odvolaní žalovaného;
- 22. jún 2001 – spis bol doručený krajskému súdu;
- 25. jún 2001 – splnomocnený zástupca sťažovateľov žiadal o urýchlené vykonanie dôkazu vypočutím sťažovateľov z dôvodu ich nepriaznivého zdravotného stavu najmä sťažovateľa;
- 31. júl 2001 – krajský súd uznesením sp. zn. 14 Co 264/01 potvrdil uznesenie okresného súdu o predbežnom opatrení z 23. apríla 2001;
- 7. september 2001 – spis bol vrátený okresnému súdu;
- 14. september 2001 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania;

- 24. september 2001 – splnomocnený zástupca sťažovateľov žiadal o nariadenie pojednávania;
- 10. december 2001 – splnomocnený zástupca sťažovateľov žiadal o zabezpečenie dôkazu výsluchom sťažovateľov;
- 15. január 2002 – okresný súd nariadil pojednávanie na 11. marec 2002;
- 4. marec 2002 – splnomocnený zástupca sťažovateľov oznámil okresnému súdu, že na okresnom súde prebieha konanie o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony sťažovateľky pod sp. zn. 25 Nc 1112/01;
- 11. marec 2002 – po vypočutí splnomocneného zástupcu sťažovateľov a žalovaného okresný súd uznesením konanie prerušil do právoplatného skončenia veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 25 Nc 1112/01 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. apríla 2002);
- 15. júl 2002 – splnomocnený zástupca sťažovateľov žiadal o pokračovanie v konaní a súčasne predložil okresnému súdu rozsudok č. k. 25 Nc 1112/01-32 z 18. apríla 2002 (právoplatný 13. mája 2002), ktorým bola sťažovateľka pozbavená spôsobilosti na právne úkony a tiež uznesenie sp. zn. 38 P 51/02 z 2. júla 2002, ktorým bola sťažovateľke ustanovená za opatrovníčku jej dcéra A. D. (ďalej len „opatrovníčka“);
- 26. júl 2002 – okresný súd nariadil pojednávanie na 30. október 2002;
- 17. október 2002 – splnomocnený zástupca sťažovateľov zaslal okresnému súdu „*dodatok č. 1 k žalobe*“;
- 30. október 2002 – okresný súd na pojednávaní uznesením pripustil rozšírenie žalobného návrhu (aj o neplatnosť závetu spísaného sťažovateľkou) a po vypočutí účastníkov bolo pojednávanie odročené na 11. december 2002 za účelom predloženia originálov odstúpenia od kúpnej zmluvy splnomocneným zástupcom sťažovateľov a súčasne sťažovatelia boli vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku za rozšírený žalobný návrh;
- 5. november 2002 – žalovaný zaslal okresnému súdu listinné dôkazy;
- 7. november 2002 – okresný súd oznámil účastníkom konania, že pojednávanie nariadené na 11. december 2002 sa odročuje na neurčito z dôvodu neprítomnosti zákonného sudcu;
- 13. január 2003 – splnomocnený zástupca sťažovateľov zaslal okresnému súdu „*dodatok č. 2 k žalobe*“;
- 15. január 2003 – okresnému súdu bolo doručené písomné stanovisko žalovaného k sporu;

- 30. január 2003 – splnomocnený zástupca sťažovateľov žiadal o nariadenie pojednávania a vykonanie dokazovania vo veci;
- 16. máj 2003 – okresný súd nariadil pojednávanie na 24. jún 2003;
- 16. jún 2003 – splnomocnený zástupca sťažovateľov oznámil, že netrvá na „*dodatku č. 2 k žalobe*“;
- 24. jún 2003 – po vypočutí sťažovateľa bolo pojednávanie odročené na 30. september 2003;
- 30. september 2003 – pojednávanie bolo z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu odročené na 27. november 2003;
- 27. november 2003 – po vypočutí žalovaného bolo pojednávanie odročené na 29. január 2004 za účelom ďalšieho dokazovania;
- 19. január 2004 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie opatrovníčky sťažovateľky k výpovedi žalovaného na pojednávaní 27. novembra 2003;
- 29. január 2004 – pojednávanie bolo z dôvodu neprítomnosti zákonného sudcu odročené na 16. marec 2004;
- 16. marec 2004 – pojednávanie bolo z dôvodu neprítomnosti zákonného sudcu odročené na 27. apríl 2004;
- 27. apríl 2004 – po vypočutí svedkyne bolo pojednávanie odročené na 1. jún 2004 za účelom ďalšieho dokazovania;
- 28. apríl 2004 – žalovaný predložil okresnému súdu písomné vyjadrenie k sporu;
- 24. máj 2004 – okresnému súdu bolo doručené písomné stanovisko splnomocneného zástupcu sťažovateľov k výpovedi svedkyne na pojednávaní 27. apríla 2004 a písomné doplnenie výpovede sťažovateľa k jeho výpovedi z 24. júna 2003;
- 1. jún 2004 – pojednávanie bolo z dôvodu neprítomnosti zákonného sudcu odročené na 4. september 2004;
- 14. september 2004 – po vypočutí svedka bolo pojednávanie odročené na 21. september 2004 za účelom prednesenia záverečných rečí účastníkmi konania;
- 16. september 2004 – splnomocnený zástupca sťažovateľov zaslal okresnému súdu písomne záverečné vyjadrenie k sporu;
- 21. september 2004 – okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým žalobný návrh sťažovateľov v celom rozsahu zamietol;

- 1. december 2004 – splnomocnený zástupca sťažovateľov podal sťažnosť na prietahy v konaní, pretože im ešte nebol doručený rozsudok z 21. septembra 2004;
- 8. marec 2005 – sťažovateľovi a opatrovníčke bol doručený rozsudok;
- 6. apríl 2005 – sťažovatelia podali odvolanie proti rozsudku, ktoré doplnili podaním doručeným okresnému súdu 31. augusta 2005;
- 12. október 2005 – splnomocnený zástupca sťažovateľov žiadal o vylúčenie zákonného sudcu okresného súdu z prerokúvania a rozhodovania veci;
- 19. október 2005 – splnomocnený zástupca sťažovateľov žiadal o odstránenie prietahov v konaní;
- 7. november 2005 – okresný súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie a žalovaného na vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľov;
- 11. november 2005 – okresnému súdu bola doručená žiadosť splnomocneného zástupcu sťažovateľov a opatrovníčky na oslobodenie od súdnych poplatkov;
- 18. november 2005 – právny zástupca žalovaného sa vyjadril k odvolaniu sťažovateľov;
- 6. december 2005 – okresný súd uznesením priznal sťažovateľom oslobodenie od súdnych poplatkov v odvolacom konaní;
- 10. marec 2006 – spis bol predložený krajskému súdu na konanie o odvolaní sťažovateľov zo 6. apríla 2005.

Podľa zistenia ústavného súdu odvolacie konanie je krajským súdom vedené pod sp. zn. 9 Co 115/06 a dosiaľ nie je skončené (krajský súd nariadil pojednávanie na 19. október 2006).

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 40/01 o žalobe sťažovateľov na vrátenie daru, neplatnosť kúpnej zmluvy a neplatnosť závetu spísaného sťažovateľkou, došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila na tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého

jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o určení neplatnosti kúpnej zmluvy a vrátenia darov môže v danej veci predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci napr. v súvislosti s pozbavením spôsobilosti sťažovateľky na právne úkony počas konania. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný nemôže pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľov.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný alebo nevykazoval relevantnú procesnú činnosť v období:

- od 7. septembra 2001 – do 15. januára 2002, t. j. viac ako 4 mesiace;
- od 7. novembra 2002 – do 16. mája 2003, t. j. viac ako 6 mesiacov;
- od 27. novembra 2003 – do 27. apríla 2004, t. j. 4 mesiace;
- od 21. septembra 2004 – do 8. marca 2005, t. j. viac ako 5 mesiacov (doručovanie rozsudku);
- od 6. apríla 2005 – do 7. novembra 2005, t. j. viac ako 7 mesiacov.

Okresný súd teda počas viac ako dvoch rokov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia počas napadnutého súdneho konania nachádzali, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných

článkoch ústavy a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania ústavného súdu v predmetnej veci už okresný súd vo veci meritórne rozhodol a vec sa nachádzala na krajskom súde (odvolacie konanie), nepripadalo do úvahy, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia sa domáhali aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk, ktoré zdôvodnili aj tým, že zdĺhavosť konania okresného súdu v napadnutom konaní nepriaznivo vplýva na ich zdravotný stav a psychickú pohodu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľov dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľom aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na neodôvodnenú nečinnosť okresného súdu, považuje za primerané priznať

vo výške po 40 000 Sk pre každého zo sťažovateľov, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva účelne vynaložené úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) vo výške 4 368 Sk a dvojnásobok režijného paušálu vo výške 328 Sk, t. j. 4 696 Sk, čo u dvoch sťažovateľov predstavuje spolu celkovú sumu 9 392 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2006